रथेन तेनानलवर्चसा तदा विद्रावयन् पाण्डववाहिनीं तां । रराज सङ्ख्ये परिवर्त्तमानो विद्युन्माली मेघ इवान्तरीक्षे ।
ते चापि सैन्ये प्रवरा नरेन्द्रा महाबला वर्म्मिणश्चर्म्मिणश्च । हर्षान्विता युयुधुस्तत्र राजन् समन्ततः पाण्डवयोधवीराः । ८०२५

इति श्रीमहाभारते द्रोणपर्व्वणि घटोत्कचवधपर्व्वणि अलायुधयुद्धे सप्तसप्तत्यधिकशततोऽध्यायः ॥ १७७ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्य भीमकर्म्माणमाहवे । हर्षमाहारयाञ्चक्रुः कुरवः सर्व्व एव ते ।
तथैव तव पुत्रास्ते दुर्य्योधनपुरोगमाः । अप्लवाः प्लवमासाद्य तर्त्तुकामा इवार्णवं ।
पुनर्जातमिवात्मानं मन्वानाः पार्थिवास्तदा । अलायुधं राक्षसेन्द्रं स्वागतेनाभ्यपूजयन् ।
तस्मिंस्त्वमानुषे युद्धे वर्त्तमाने भयावहे । कर्णराक्षसयोर्नक्तं दारुणप्रतिदर्शनं ।
उपप्रैक्षन्त पाञ्चालाः सृञ्जयानाः सराजकाः । तथैव तावका राजन् रक्षमाणास्ततस्ततः । ८०३०
चुक्रुशुर्न्नेदमस्तीति द्रोणद्रौणिकृपादयः । तत्कर्म्म दृष्ट्वा सम्भ्रान्ता हैडिम्बस्य रणाजिरे ।
सर्व्वमाविग्नमभवत् हाहाभूतमचेतनं । तव सैन्यं महाराज निराशं कर्णजीविते ।
दुर्य्योधनस्तु सम्प्रेक्ष्य कर्णमार्त्तिं परां गतं । अलायुधं राक्षसेन्द्रमाहूयेदमथाब्रवीत् ।
एष वैकर्त्तनः कर्णो हैडिम्बेन समागतः । कुरुते कर्म्म सुमहद्यदस्यौपयिकं मृधे ।
पश्यैतान् पार्थिवान् शूरान् निहतान् भैमसेनिना । नानाशस्त्रैरभिहतान् पादपानिव दन्तिना । ८०३५
तवैष भागः समरे राजमध्ये मया कृतः । तवैवानुमते वीर तं विक्रम्य निवर्हय ।
पुरा वैकर्त्तनं कर्णमेष पापो घटोत्कचः । मायाबलमुपाश्रित्य माहन्याच्छत्रुकर्षण ।
एवमुक्तः स राज्ञा तु राक्षसस्तीव्रविक्रमः । तथेत्युक्त्वा महाबाहुर्घटोत्कचमुपाद्रवत् ।
ततः कर्णं समुत्सृज्य भैमसेनिरपि प्रभो । प्रत्यमित्रमुपायान्तं मर्द्दयामास मार्गणैः ।
ततः समभवद्युद्धं क्रुद्धयोराक्षसेन्द्रयोः । मत्तयोर्व्वासिताहेतोर्द्विपयोरिव कानने । ८०४०
राक्षसाद्विप्रमुक्तस्तु कर्णोऽपि रथिनाम्बरः । अभ्यद्रवद्भीमसेनं रथेनादित्यवर्चसा ।
तमायान्तमनादृत्य दृष्ट्वा ग्रस्तं घटोत्कचं । अलायुधेन समरे सिंहेनेव गवार्म्पतिं ।
रथेनादित्यवपुषा भीमः प्रहरताम्बरः । किरन् शरौघान् प्रययावलायुधरथम्प्रति ।
तमायान्तमभिप्रेक्ष्य स तदालायुधः प्रभो । घटोत्कचं समुत्सृज्य भीमसेनं ततोऽभ्ययात् ।
तं भीमः सहसाऽभ्येत्य राक्षसान्तकरः प्रभो । सगणं राक्षसेन्द्रं तं शरवर्षैरवाकिरत् । ८०४५
तथैवालायुधो राजंश्छित्त्वा धौतैरजिह्मगैः । अभ्यवर्षत कौन्तेयं पुनः पुनररिन्दमः ।
तथा ते राक्षसाः सर्व्वे भीमसेनमुपाद्रवन् । नानाप्रहरणा भीमास्त्वत्सुतानां जयैषिणां ।
स ताड्यमानो बहुभिर्भीमसेनो महाबलः । पञ्चभिः पञ्चभिः सर्व्वांस्तानविध्यच्छितैः शरैः ।
ते युध्यमाना भीमेन राक्षसाः क्रूरबुद्धयः । विनेदुश्च महानादान् दुद्रुवुश्च दिशो दश ।
तांस्त्रास्यमानान् भीमेन दृष्ट्वा रक्षो महाबलं । अभिदुद्राव वेगेन शरैश्चैनमवाकिरत् । ८०५०
तं भीमसेनः समरे तीक्ष्णाग्रैरर्द्धचन्द्रकैः । अलायुधस्ततस्तांस्तान् भीमेन विशिखान्रणे ।
चिच्छेद कांश्चित् समरे त्वरया कांश्चिदग्रहीत् । स तं दृष्ट्वा राक्षसेन्द्रं भीमो भीमपराक्रमः ।